

ANGELUS

27. neděle v mezidobí

4. říjen 2015

číslo 40.

ročník X.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Bože, v tvé moci je všechno a nikdo nemůže odporovat tvé vůli. Tys učinil nebe i zemi a všechno, co je pod nebem. Ty jsi Pán všeho tvorstva.
(Est 4,17c.d.e.)

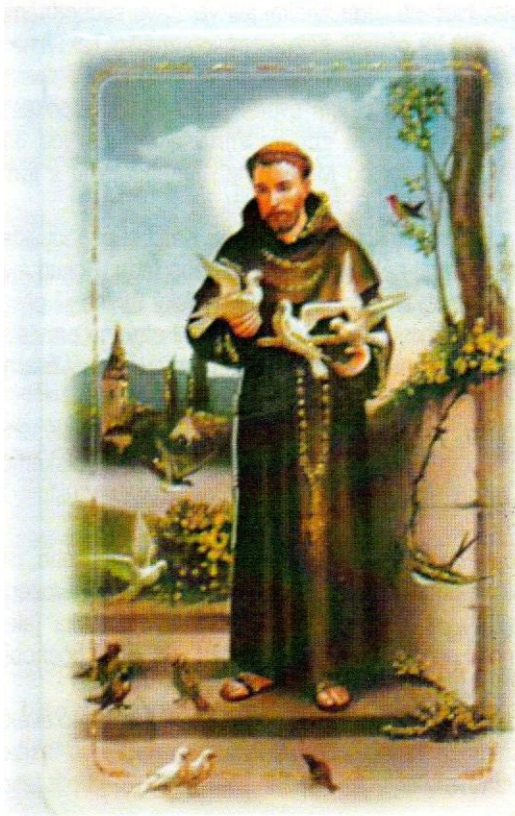
1. čtení: Gn 2,18-24

2. čtení: Žid 2,9-11

Ev.: Mk 10,2-16

**Žalm 128 At' nám Hospodin žehná
po všechny dny našeho života.**

Svatý František z Assisi

Svatý František z Assisi je především znám pro svou lásku k Božímu stvoření. Připomeňme si, co nám o tom říká např. první Františkův životopisec Tomáš Celano: „Síla lásky z něho udělala bratra všech tvorů. Proto se nelze divit, že ho Kristova láska učinila ještě víc bratrem těch, do jejichž duše vtiskl Stvořitel svůj obraz.“

František se narodil v umbrijském městě Assisi v r. 1181 nebo 1182 Petru Bernardonovi, bohatému obchodníkovi s látkami, a jeho ženě Pice, která byla francouzského původu. Otec svého syna nazýval Francesco (Francouzek), přestože byl původně pokřtěn jménem Jan. Mladý František si užíval života plnými doušky. Stal se vůdcem assiské zlaté mládeže. Bojoval ve válce mezi Assisi a Perugií, což vlastně byla válka mezi měšťany a šlechtici, za které se postavila Perugia. Zúčastnil se tak i bitvy u Collestrady, kde byli assiští měšťané poraženi a František byl spolu s ostatními uvězněn. Když byl propuštěn a vrátil se do Assisi, léčil se z nemoci, která ho ve vězení postihla. Nyní začal více uvažovat o smyslu života.

Roku 1204 zamířil do Puglie, aby se přidal k vojsku Gualtieria Briegne, protože toužil po tom, aby byl za nějaký statečný čin pasován na rytíře. Cestou měl však vizi, ve které byl upozorněn na pomíjivost všeho, oč se doposud snažil. Vrací se do Assisi a v častých modlitbách prosí Pána, aby mu ukázal, jak má naplnit jeho vůli. Zásadní obrat nastal tehdy, když přemohl sám sebe a začal sloužit malomocným, mezi které „ho sám Pán zavedl“. Na tuto chvíli vzpomínal ještě i na sklonku svého života.

Jednou, když se modlil před obrazem Ukřižovaného v napolo rozbořeném kostelíku sv. Damiana, slyšel Kristův hlas: „Františku, jdi a obnov můj dům, který, jak vidíš, se rozpadá.“ František okamžitě započal s opravou. Následně došlo ke konfliktu s Františkovým otcem, který nemohl pochopit jednání svého syna. František se zcela zřekl svého majetku, vyžebraval si na živobytí a věnoval se obnově chátrajících kostelů i církevního života v okolí Assisi.

24. února 1208, na svátek sv. Matěje, právě když dokončil opravu kostelíka Panny Marie Andělské (na místě zvaném Porciunkula), slyšel číst evangelium o rozeslání učedníků. Od té chvíle začal žít životem chudého putujícího kazatele a hlásat zvěst smíření, pokoje a dobra. Vzápětí mu Pán poslal první bratry a František poznal, že nemá žít sám, ale ve společenství.

Když bylo bratří dvanáct, putoval František spolu s nimi do Říma, aby požádal papeže o schválení své první řehole. Byla to stručná pravidla společenství, složená převážně z evangelních citátů. Papež Inocenc III. mu jeho řeholi ústně schválil (1209).

Roku 1212 se k evangelnímu způsobu života svatého Františka připojila také sv. Klára z Assisi, která pocházela ze šlechtické rodiny Favaronů. Po několika dnech ji následovaly další dívky a vzniklo tak sesterské společenství Chudých paní, které tvoří tak zvaný Druhý františkánský řád - klarisky. V této době se zrodilo též bratrstvo Kajčníků z Assisi, tvořené lidmi žijícími jak ve stavu svobodném, tak i v manželském. Uskutečňovali Františkovu ideál, aniž by opustili běžný způsob života. Tak vznikl Třetí řád, dnes nazývaný Sekulární františkánský řád.

František toužil šířit poselství Kristova pokoje a dobra po celém světě. Roku 1212 se pokusil odcestovat do Sýrie, kde stáli proti sobě křesťané a Saracéni ve zbrani. Vítr však zahnal loď do Dalmácie. Při druhém pokusu (1213-1214) František směřoval do Maroka, ale tentokrát mu v tom zabránila nemoc, která ho postihla ještě před tím, než se stačil ve Španělsku nalodit.

Roku 1215 se konal IV. lateránský koncil, který zakázal zakládat nové řády. Každá nově vzniklá instituce zasvěceného života měla převzít řeholi a organizaci některého schváleného řádu. Pokud šlo o Menší bratry, prohlásil papež Inocenc III., že jejich způsob života potvrdil Apoštolský Stolec již před tímto koncilem. Později, když se řád stále více rozrůstal, bylo třeba doplnit původní stručná pravidla a uvést je v soulad s novými církevními předpisy. Definitivní znění Františkovy řehole pro Menší bratry bylo schváleno 29. listopadu 1223.

Roku 1219 se František spolu s dalšími bratry vydal znovu na cestu do Orientu. Při obléhání Damietty křižáky se mu podařilo proniknout pokojnou cestou přes bojovou linii až k egyptskému sultánovi a získat si jeho náklonnost. Jedním z plodů této cesty byla možnost trvalého usídlení Menších bratří ve Svaté zemi.

Nejvýraznějším rysem Františkovy spirituality byla láska ke Kristu a hluboké prožívání všeho, co bylo spojeno s tajemstvím jeho vtělení a lidství. 25. prosince 1223 slavil v Grecciu slavnost narození Páně na způsob „živých jeslíček“. V přírodní jeskyni, upravené podle vyprávění evangelia jako betlémská stáj, byla sloužena mše svatá. Lidé tak mohli na vlastní oči vidět, prožít a hlouběji pochopit lásku a pokoru Božího Syna v tajemství jeho vtělení.

Veliká byla také Františkova úcta k Eucharistii, neboť v ní viděl Krista přítomného na tomto světě stejně, jako když pobýval se svými apoštoly. Váží si kněží, že jen skrze ně Pán znovu a znovu "skrze ruce kněze sestupuje na oltář". Zvláště ho však přitahovalo tajemství kříže. Toužil milovat i trpět jako

Ježíš, když za nás umíral na kříži. V tom mu Pán vyhověl zázračným způsobem – 14. září 1224, když František dlel na modlitbách na hoře zvané La Verna. Zjevil se mu v podobě ukřižovaného serafa a František obdržel stigmata – rány Kristovy, které mu zůstaly vtištěny až do smrti.

V posledních letech svého života byl téměř slepý a velmi vážně nemocný. Probouzel však i nadále ve svých bratrech a rovněž v ostatních lidech lásku k Bohu a ochotu k vzájemnému smíření (viz Píseň bratra Slunce).

Zemřel v blízkosti kostelíka Panny Marie Andělské večer 3. října 1226. Papež Řehoř IX. jej prohlásil za svatého již 16. července 1228.

V r. 1939 byl prohlášen patronem Itálie a v r. 1980 ho papež Jan Pavel II. ustanovil za patrona ekologie.

KOUTEK PRO DĚTI

5. Manželství muže a ženy je Boží dílo

Někdy se stane, že se maminka s tatínkem začnou hádat. Křičí a mračí se na sebe, všichni jsou z toho smutní. Ale pak se zase usmíří a usmívají se, protože se mají rádi a vědí, že patří k sobě. Tak už to bývá v každé rodině. I v židovském národě se manželé někdy chtěli po velkých hádkách rozejít. A tak se farizeové zeptali Pána Ježíše, co si o tom myslí.

„Pán Bůh stvořil člověka jako muže a ženu. Když spolu chtějí žít, připraví se svatba a po ní jsou z nich manželé. Patří navždy k sobě, jeden druhému pomáhá a Pán Bůh jim žehná, aby se měli rádi. Oba dva se mají starat o to, aby jim spolu bylo pořád dobře. Protože je každý z nich jiný, pomáhají si navzájem v tom, co ten druhý neumí nebo mu nejde moc dobře. Nikdo nesmí jejich manželství rozbít a také nikdo nesmí od své rodiny odejít pryč a myslet si, že je to v pořádku. To je taková špatnost, že podle židovských zákonů za ni zasluhuje smrt.“ Pán Ježíš byl velmi vážný, když tato slova říkal. Je to, jako když držíš v ruce minci, třeba pětikorunu. Pokaždé vidíš pořádně jen jednu stranu. Sice je každá strana jiná, ale obě platí stejně. Je to jedno, kterou stranou platíš. Tak vidí manželství Pán Bůh. Je jedno, jak vypadají, jak jsou zdraví nebo kde každý pracuje; stále patří k sobě. Víš, jak vypadá falešný peníz? Jedna jeho strana je pokažená, mince je neplatná a ty si za ni nic nekoupíš. Peníz nemůžeš a ani nesmíš jen tak rozbít. Za to bys byl potrestaný. S manželstvím je to stejné.

Když se děvčeti líbí nějaký chlapec nebo chlapec má rád nějaké děvče, nemohou hned mít svatbu a stát se manželi. Nejdříve je potřeba, aby poznali svoje zvyky, co se druhému líbí a co ne, mají poznat i svoje rodiny, aby si lépe porozuměli. Je moc důležité, aby se každý hned na začátku, když se seznámí, zeptal Pána Ježíše, jestli potkal opravdu toho správného člověka. Protože s ním bude pak celý svůj život bydlet a také spolu budou vychovávat děti, které se jim narodí. Teprve když jsou lidé dospělí, mohou si navzájem slíbit, že se budou mít stále rádi, a poprosit Pána Ježíše, aby jim pomáhal tento slib dodržet.

Aktivita: I když jsi ještě malý(á), můžeš pomáhat udržovat lásku mezi tvými rodiči. Každý den se za ně pomodli, poděkuj za oba. A když se na sebe mračí, tak se nenech zastrašit, ale v důvěře to řekni Pánu Ježíši, nejlépe při mši svaté. Připrav pro rodiče v tomto týdnu překvapení, ze kterého by poznali, jak moc ti záleží na tom, aby vám všem bylo spolu dobře. Nakresli třeba velké srdíčko a napiš tam jejich jména nebo udělej něco, co mají oba rádi.

Modlitba: Dnes ti děkuji, Pane Ježíši, za maminku a za tatínka. Za to, že se našli a mají se rádi, že jsem se jim narodil(a) a že se o mě starají, abych měl(a) všechno, co potřebuji. Prosím tě, pomáhej jim, aby se vždycky uměli domluvit a aby si dokázali odpouštět. Chci jim každý den pomáhat. Amen.

Pouť na Svatý Hostýn

Tradiční pouť našich farností na Svatý Hostýn vykonáme ve čtvrtek 15. 10. Mše svatá bude na Hostýně v 9:15. Před ní můžete využít příležitost ke svátosti smíření. Zpět bychom z Hostýna odjížděli přibližně ve 14:00 hodin.

Nezapomeňte si s sebou vzít kancionály! Cena dopravy bude 120 Kč.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 4. 10. do 11. 10. 2015

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
27. neděle v mezidobí 4. 10. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živou a † rodinu Veselou
	Černotín	9:30	Za † manžela Petra Volka, snachu Hanku a rodiče z obou stran
	Bělotín	11:00	Za † Františka a Boženu Erlovy, syna Josefa, vnuka Františka, vnučku Radku a dvo
Pondělí 5. 10. <i>sv. Faustyna Kowalská</i>	Špičky	17:30	Za Radomíra Tvarůžka, rodiče Veverkovy a Tvarůžkovy
Středa 7. 10. <i>Panna Maria Růžencová, památka</i>	Černotín	17:30	Za Marii Šnejdrovou k nedožitým 100. narozeninám a za živou rodinu
Čtvrtek 8. 10. <i>sv. Simeon</i>	Bělotín	17:30	Za † Justynu Šandorovu a živou a † rodinu Malátovu
Pátek 9. 10. <i>sv. Dionýsius</i>	Hustopeče	18:00	Za Karla Majkuse, bratry, švagrové, rodiče z obou stran a živou rodinu Za Karla Volka, manželku, bratry, synovce, rodiče z obou stran a živou rodinu
Sobota 10. 10. <i>sv. Paulin</i>	Špičky	18:00	Za živé a † farníky
28. neděle v mezidobí 11. 10. Poděkování za úrodu	Hustopeče	8:00	Za † Žofii a Josefa Žemlovy, Rosalii Vychopňovou a živou rodinu
	Adorační den Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † rodiče Jemelkové, živou rodinu Zaoralovu a Staviařovu a dvo
	Milotice	15:00	Za živé a † farníky a občany z Milotic

O H L Á Š K Y

V sobotu 10. X. v 10³⁰ hod. budou ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Jindřichově sezdáni slečna Veronika Biskupová z Jindřichova a pan Pavel Boháč ze Špiček.

Přejeme do společné cesty životem stálé Boží požehnání, ochranu a pomoc.

Ohlášky:

* V pátek 9. 10. po mši svaté bude v Hustopečích na faře společenství modlitby a četby Písma svatého. Všichni zájemci jsou srdečně zváni.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.